

„Dalolj, szabad ifjuság!”

Amikor szétnyílt a függöny, száztágy gyermekkar állott a szinpadon. A kolozsvári 22. sz. magyar tanyelvű hétosztályos iskola énekkara egy évi munkáját hozta fiatalos lelkesedéssel, őszinte örömmel a szülők, nevelők, zenekedvelők elé. Majdnem két órán keresztül szórakoztattak „Dalolj, szabad ifjuság” című műsorukkal.

Szokatlan jelenség volt ennek az iskolai énekkarnak a szereplése, hiszen önállóan egy teljes hangverseny-műsort hallottunk tőlük. Ezért a merész vállalkozásért elsősorban zenetanárukat, Péter Lorándot illeti elismerés.

A hangverseny nagy változatosságot mutatott, a műsor anyagát logikusan, fokozatosan építették fel. Huszonnégy számot csoportosítva énekeltek végig. Először békedálokot hallottunk szólókkal és zongorakísérettel. Ezután kánonok, népdalok hangzottak el zongora-, majd kis zenekari kísérettel s végül népdalfeldolgozásokkal fejezték be az estét. A darabok között több román és szovjet művet is hallottunk, román, illetve orosz nyelven.

A kórus végig fégyelmezetten viselkedett s vezetője minden mozdulatára reagált. Látszott, hogy karmester és együttes összeszokott a közös munkában, az együttes beleél magát a művek tartalmába s ezt helyesen is tolmácsolja. A művek kidolgozásában Péter Lorándot tehetséges, lendületes karmesterként ismertük meg. Gondosan kidolgozta a részleteket, érzékeltette a művek széles színvonalát (dinamikai) lehetőségeit.

Hallottunk a gyerekek világához közelálló játékos, tréfás feldolgozásokat; természetesen ezeket fokozottabb mértékben élték át az énekkar tagjai s ezek előadása életteljesebb is volt. A „Szegény Bodri” (Bárdos), „Kakukk, kakukk”, (N. Ionescu) c. kórusműveket az énekkar tagjai is szintugy élvezték, mint a hallgató közönség. A műsor legkiemelkedőbb teljesítménye kétségkívül Kodály: Viló c. kórusa volt. A gyermekek a hosszú műsor ellenére sem fáradtak el s a minden szempontból igényes művet szépen, élvezetesen, lendületesen adták elő. Ezzel méltán tetőzték be az est sikerét.

A hangverseny több száma zenei élményt jelentett. Mindössze egy-két észrevételt szeretnék tenni: Igen ötleletesen oldották meg a kis zenekar összeállítását... Tulzott volt azonban a két harmonikás beállítása, mert elnyomta a négy vonózt. Véleményem szerint...

rint — népdalról lévén szó — helyesebb lett volna, ha itt is zongorakísérettel maradtak volna annál is inkább, mert a zeneszerzők elképzelése is ez volt.

A mély fekvésű dallamok (altban) helyenként háttérbe szorultak. Ez minden nehézség nélkül megoldható a szólamok alkalmazkodásával. I. N. Ionescu műve (Kakukk, kakukk) lejjebb transzponálva kevésbé lett volna fárasztó a szopránoknak.

Péter Loránd bebizonyította, hogy ha a zenetanár fontosnak tartja az énekkari munkát, értékes, szép nevelői tevékenységet fejthet ki. S ezt annál is fontosabb hangsúlyoznunk mert az utóbbi időben egyes iskolákban elhanyagolják az énekkart.

Ez a hangverseny bebizonyította, hogy a zenei nevelés és az énekkari munka fontos része az iskolai nevelésnek. Igazolta Kodály Zoltánnak, a legnagyobb élő magyar zene-pedagógusnak az utmutatását, aki számtalanszor rámutatott arra, hogy hangszer nélkül kell elkezdni a zenei nevelést s csak akkor tanácsos hangszert adni a tanuló kezébe, amikor már bizonyos mértékig jártas a zenei írás-olvasásban. Igazolta Svernyikov, a híres szovjet pedagógus, karmester és zeneszerző felfogását, aki egyik beszélgetése alkalmával nemrég kijelentette: mind az iskolai zeneoktatás, mind a népnevelés szempontjából ő is igen nagy jelentőséget tulajdonít a karéneknek.

Remélhetőleg ez a szép szereplés újabb ösztönzést, buzdítást jelent mind Péter Lorándnak, mind az iskola tantestületének. De buzdítást kell jelentenie közvetve mindazok részére is, akik az ifjuság zenei nevelésével foglalkoznak.

BENKÓ ANDRAS

nak.
munkájuknak megfelelően fizetést is kap-
végeznek a teljes ellátáson kívül, végzett
tanfolyam után, amikor gyakorlati munkát
tanszereket is. Sőt, a kéthónapos elméleti
adással hallgathatják és ingyen kapják a
szálatani a bányászismereteket; szakkep-
zett tanárok és tapasztalt bányászok elő-
azert, hogy lehetőségük van itt alaposan ki-
megnyitni újszen közönelüket fejezték ki
Ionescu Ion, az iskola új tanuló, az ünnepi
Szgyártó Ferenc, Ionescu Dumitru, Dinu
bányában.
nőseghen dolgoznak Zsilvolygye különböző

Előre, 1955. május 26.